

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1165/2015
27.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Н.Б. и Ж.П., због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 561/15 од 21.12.2015. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 21/14 од 28.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 561/15 од 21.12.2015. године, као основан и утврђује да је правноснажном пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 21/14 од 28.03.2014. године, учињена повреда закона из члана 427. став 5. у вези члана 243. став 1. и став 5. у вези става 3. и члана 248. став 1. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми ЗК бр. 1016/13 од 06.03.2014. године окривљени Н.Б. и Ж.П., оглашени су кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. КЗ, за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по пет месеци и истовремено одређено да се оне неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде, не изврше ново кривично дело.

Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка на име издатака за вештачење и оштећеног као и паушал с тим што је одлучено да ће суд о висини истих одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 21/14 од 28.03.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.П., а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 21/14 од 28.03.2014. године захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 427. став 5. у вези члана 243. став 1. и став 5. у вези става 3. и члана 248. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуду Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 21/14 од 28.03.2014. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног Н.Б., адв. Т.Ч. и браниоцу окривљеног Ж.П., адв. М.Г., одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој у смислу чл. 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 561/15 од 21.12.2015. године је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажном пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 21/14 од 28.03.2014. године учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 427. став 5. у вези члана 243. став 1. и 5. у вези са ставом 3. и члана 248. став 1. ЗКП.

Наиме, одредбом члана 427. став 5. ЗКП прописано је да ће се оверени препис пресуде доставити тужиоцу, оптуженом и његовом браниоцу, док је ставом 1. члана 243. ЗКП прописано да се писмено доставља непосредном предајом лицу коме је упућено. Ставовима од 2. до 6. члана 243. ЗКП прописани су начини посредног достављања па је тако у ставу 5. прописано да када лице из става 1. тог члана или лице из става 2. и 3. истог члана које је дужно да прими писмено, одбије да то учини, достављач ће забележити на доставници дан, час и разлог одбијања пријема, а писмено ће се оставити у стану лица из става 1. тог члана или у просторији где је оно запослено и тиме је достављање завршено, а став 3. истог члана 243. ЗКП прописује да ако се достављање врши на радном месту лица из става 1. члана 243. ЗКП, а то лице се ту не затекне, писмено се може предати лицу овлашћеном за пријем поште које је дужно да прими писмено или лицу које је тамо запослено, ако оно пристане да прими писмено и тиме се сматра да је достављање извршено.

Што се тиче достављања лицима са одређеним статусом, у које, поред осталих спадају и припадници полиције, у конкретном случају окривљени Н.Б. и Ж.П., чланом 248. став 1. ЗКП прописано је да се писмена достављају преко њихове команде, непосредног старешине или руководиоца, односно седишта правног лица, с тим што се уредном доставом сматра дан уручења лицу које треба да прими писмено, а не дан уручења команди, односно правном лицу.

Из списка предмета се утврђује да је у пресуди Основног суда у Руми ЗК бр. 1016/13 донетој дана 06.03.2014. године дата правна поука да је против исте дозвољена жалба у року од осам дана од дана пријема писменог отправака пресуде, Вишем суду у Сремској Митровици преко тог суда.

Према доставницама упућеним ПС Рума, ради уручења првостепене пресуде окривљенима Н.Б. и Ж.П. иначе запосленим у полицијској станици Рума, се утврђује а из констатације достављача да је дана 13.03.2014. године радница на писарници одбила пријем писмена, након чега је Основни суд у Руми доставном наредбом од 17.03.2014. године првостепену пресуду доставио писарници ПС Рума ради уручења окривљенима и то са напоменом „одмах“ и захтевом да се потписане доставнице о уручењу писмена окривљенима одмах врате том суду, из чега произилази да је достављање наређено у складу са одредбом члана 248. став 1. КЗ.

Из доставнице за достављање лицима са одређеним статусом се утврђује да је окривљеном Н.Б. првостепена пресуда уручена дана 02.04.2014. године, а окривљеном Ж.П. дана 27.03.2014. године. Како је бранилац окривљеног Ж.П., адв. М.Г. изјавио жалбу на првостепену пресуду то је Основни суд у Руми списе предмета ЗК бр. 1016/13 доставио Вишем суду у Сремској Митровици дана 27.03.2014. године, ради доношења одлуке по изјављеној жалби, уз напомену да суд сматра да је достављање првостепене пресуде окривљенима извршено према одредбама члана 243. став 3. ЗКП јер су пресуде уручене лицу које је запослено у ПС Рума дана 13.03.2014. године.

По оцени Врховног касационог суда неприхватљив је овакав закључак првостепеног суда јер из свега напред изнетог се утврђује да је Основни суд у Руми списе тога суда ЗК бр. 1016/13 доставио Вишем суду у Сремској Митровици, као другостепеном суду, пре него што је оверени препис првостепене пресуде у смислу члана 427. став 5. ЗКП уручен окривљенима Н.Б. и Ж.П. и пре истека рока за изјављивање жалбе (осам дана) у смислу члана 509. став 1. ЗКП која прописује да се против пресуде жалба може изјавити у року од осам дана од дана достављања овереног преписа пресуде (скраћени поступак).

Ово с`тога што се из доставнице упућене ПС Рума, ради достављања првостепене пресуде окривљенима утврђује да је дана 13.03.2014. године „радница на писарници одбила пријем“, из којег разлога су пресуде враћене, па самим тим достављање писмена није уредно извршено с`обзиром да писмено није остављено у просторији где је запослено лице коме је писмено упућено (члан 243. став 5. ЗКП).

Осим тога, из списка предмета Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 21/14 - поднеска браниоца окривљеног Н.Б. адв. Т.Ч. се утврђује да је бранилац обавестио Виши суд у Сремској Митровици о свом ангажовању од стране окривљеног Н.Б. дана 28.03.2014. године и доставио пуномоћје потписано од стране окривљеног а затим обавестио суд да окривљеном није уручена првостепена пресуда, због чега је затражио да се иста достави окривљеном а све ради изјављивања жалбе, што суд није учинио - доставио пресуду Основног суда

у Руми ЗК бр. 1016/13 од 06.03.2014. године чиме је браниоцу окривљеног Н.Б., адвокату Т.Ч., ангажованој у року за изјављивање жалбе ускраћено право - могућност да као овлашћено лице, бранилац у смислу члана 433. став 1. ЗКП изјави жалбу у корист окривљеног Н.Б., при чему и рок за изјављивање жалбе посебно тече у односу на окривљеног Н.Б. и његовог браниоца сходно члану 427. став 5. ЗКП.

С`тога Врховни касациони суд налази да је достављањем списка предмета тога суда К бр. 1016/13 Вишем суду у Сремској Митровици ради одлучивања о жалби браниоца окривљеног Ж.П., адв. М.Г., а пре него што је првостепена пресуда уручена окривљенима и браниоцу ангажованом од стране окривљеног Н.Б. и пре истека рока за изјављивање жалбе, овлашћених лица (члан 433. став 1. ЗКП) повређена одредба члана 427. став 5. у вези члана 243. став 1, 3, и 5. и члана 248. став 1. ЗКП, те је с`тога и утврђено да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан.

Међутим, имајући у виду одредбе члана 455. став 3. ЗКП у складу са којима другостепени суд о свим жалбама против исте пресуде, одлучује по правилу једном одлуком, лица овлашћена за изјављивање жалбе у конкретном случају имала су могућност да у току свог рока за жалбу, исту и изјаве, која могућност им није ускраћена чињеницом да је на горе наведени начин првостепени суд повредио одредбе о достављању првостепене пресуде. У том случају би Виши суд и поред тога што је донео одлуку по жалби браниоца окривљеног Ж.П., био у обавези да својом новом одлуком одлучи и о евентуално изјављеним жалбама других овлашћених лица.

С`тога се Врховни касациони суд ограничио само на утврђивање да су повређене одредбе кривичног поступка из члана 427. став 5. у вези члана 243. став 1. и 5. у вези са ставом 3. и чланом 248. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 30. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.